

55. AI AJUNS MÂNTUIT

Anon.

F. M. Lehmann

1. Ai a - juns mân - tu - it prin Dom-nul I - sus, Oa - re
 2. Mai iu - bești pe I - sus în tot mo - men-tul, Și plă -
 3. Oa-re-n piept îți mai pâl - pî - ie cre - din-ța, Chiar și-a
 4. E un loc un - de chemi a Lui pre - zen-ță, Lo - cul

ești în vi - a sfân - tă al - to - it? Oa - re pli - nă îți e
 ce - ri - le din lu - me le res - pingi, Ai ui - tat că iu
 tunci când via - ța-i pli - nă de-n - tris - tări, Poa - te tu nu mai
 un - de gri - ja nu te-a tul - bu - ra; A - du - na - rea-i lo -

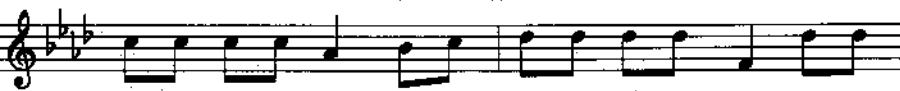
i - ni - ma de pa - ce, Ai a - juns de Du - hul Sfânt că - lă - u -
 bi - rea e se - cre - tul, Ha - rul tai - ni - cei pu - teri cu ca - re-n
 știi ce-i bi - ru - in - ța, Sau te lași cu - prins de tris - te dis - pe -
 cul sfânt a - mpă - că - rii, Unde-n duh și-n a - de - văr te poți ru -

Refren
 zit?
 vingi. Eu te-n - treb da - că știi ce-i mân - tu - i - rea, Da - că
 rări.
 ga.

n-ai ui - tat că I - sus a mu - rit? Ai tu

timp să me - di - tezi, Să te rogi și să lu - crezi? Nu cum -

va în - gri - jo - rări te-au nă - pă - dit?